

BOEKAANKONDIGINGEN.

Sémiologie cardio-vasculaire. Les troubles fonctionnels par
CH. LAUBRY. Paris, OCT. DOIN. 1924.

Nimum nocet! Te veel schaadt. Dit zou men wel kunnen zeggen van het aantal boeken in de laatste jaren verschenen over hartziekten en zeker ook van den inhoud van het boek van LAUBRY. De voordrachten in dit werkje gebundeld beslaan alle voor het gezicht van den waarnemer en voor het gevoel van den patiënt toegankelijke verschijnselen, die zich bij een lijder aan hart- of vaatziekte kunnen voordoen, te weten pijnen, kloppingen, kortademigheid, duizelingen, bloedingen, enz.. Het groote voordeel te trachten uit het goed vertolken van klachten en eenvoudig waar te nemen kenteekenen tot een diagnose te komen kan niet miskend worden. En daarom is aan het boek van LAUBRY ook waarde toe te kennen. Zeker echter zou die waarde verhoogd zijn, wanneer de schrijver zich had weten te beperken en in meer nauwkeurigen vorm zijn stof gegoten had. Het gemoedelijk redeneerende moge bij een voordracht prettig zijn, het vermoeit in zijn wijdloopigheid bij het lezen, met name verwijs ik daarvoor naar het hoofdstuk „Vertige et affections cardio-vasculaires”. Men zou daarbij eerder denken aan een voor een goed deel oorheelkundige verhandeling dan aan een aan te toonen verband tusschen hart- of vaatziekten en duizelingen, een verband dat toch niet zoo innig is. Tot veel beschouwing leent zich dit boek niet en met aankondiging kan worden volstaan. Wie af en toe een hoofdstuk uit dit werk wil lezen, zal zeker zijn voordeel er mede doen, maar het achter elkaar door te lezen, is niet aan te bevelen.

J. LANKHOUT.

DR. L. CAMPEANU, *Problema Grisei si Cretinismului in Romania*. Cluj. Editura de arte grafice „Ardealul” 1924.

Dit ter beoordeeling toegezonden boek bevat een Fransche samenvatting, welke ons van doel en uitkomst op de hoogte stelt. De internationale commissie voor hygiëne te Parijs had aan het gezondheidsministerium een vraag gericht omtrent de verspreiding van krop en cretinisme in Roemenië, wat vermoedelijk tot het ontstaan dezer verhandeling aanleiding heeft gegeven.

In het algemeen nemen beide in de laatste jaren in Roemenië af, behalve in de departementen Prahova en Satmar Ugocea. De endemie, welke echter nog steeds vrij aanzienlijk is (73 procent der 76 departementen zijn in meer of mindere mate aangetast) en ongetwijfeld samenhangt met de watervverzorging, is volgens den schrijver niet zoo hevig als in Zwitserland.

Begrijpelijkerwijze zijn de kropcentra tevens de centra voor cretinisme. Vóór den oorlog werden in Bucovina jodium-paerparaten aan schoolkinderen gegeven, waarmede men echter sinds 1914 is

opgehouden. CAMPEANU dringt op hernieuwde toediening aan. Hij meent te hebben aangetoond, dat de endemische krop gebonden is aan alle stroompjes, die van het massief van Bucovina neervloeien. Men kon op enkele plaatsten nagaan, dat immigranten, die bij hun komst vrij waren, eerst na watergebruik ter plaatse worden aangetast.

Als chef der chirurgische kliniek te Cluj heeft CAMPEANU verscheidene krop-operaties verricht, waarvoor zich meer vrouwen dan mannen aanbieden.

Tot slot worden eenige onderzoekingen bij honden vermeld, die na toediening van schildklierpraeparaten per os of na onderhuidsche inplanting van schildklier, een verhoogde oxydase-reactie in verschillende organen te zien gaven, samenhangend met de verhoogde intensiteit der stofwisseling. Bij vergelijking met normale honden en met honden, die van de schildklier waren beroofd, bleken de laatste de geringste oxydase-reactie in de weefsels te vertoonen.

M. A. VAN HERWERDEN

J. P. KELLERMANN-SLOTEMAKER, *Vulvo-vaginitis gonorrhoeica infantum* Academisch proefschrift. Amsterdam 1924

In deze dissertatie geeft de schrijver allereerst een geschiedkundig overzicht van de verschillende meeningen, die ten aanzien van het wezen en de verspreiding der vulvo-vaginitis gonorrhoeica hebben gegolden. Daarna worden uitvoerig behandeld de verschillende behandelingswijzen, die bij deze ziekte zijn of worden toegepast en welke veelheid wel een aanduiding is, dat een in alle opzichten bevredigende behandelingswijze nog niet is gevonden. In herinnering moge worden gebracht de groote waarde, die aan de bedrust wordt toegekend.

In het bijzonder wordt op de waarde van de voorbehoeding de aandacht gevestigd en mede in dit verband de door den Amsterdamschen Geneeskundigen en Gezondheidsdienst tot stand gebrachte organisatie ter bestrijding der vulvo-vaginitis gonorrhoeica geroemd.

Als hoofdtaak heeft de schrijver zich blijkbaar gesteld de gevolgen der ziekte voor het meisje in haar later leven na te gaan. Hij heeft een aantal vrouwen, die als kind een vulvo-vaginitis gonorrhoeica doorgemaakt hadden, onderzocht. De uitkomsten van dit onderzoek brachten hem tot de volgende slotsom: „De vulvo-vaginitis gonorrhoeica, hoe ook behandeld, geneest op den langen duur steeds. Het meisje echter niet altijd. Een meisje, dat als kind lijdt aan vulvo-vaginitis gonorrhoeica, heeft $1\frac{1}{2}$ maal meer kans dan een ander kind om later kinderloos te blijven en 2 maal meer kans om te lijden aan menstruatie-stoornissen”

G. VAN DER REYDEN.